

RĀMĀYAᅇA DESTANI

VII. Kitap: Uttara-kāᅇᅇa (Bitiriş Bölümü)

Halk Rāma'nın, Rāvaᅇa'nın kucağına oturmuş olan karısı Sītā'yı geri alıp gelmesini hoş karşılamamaktadır. Bu durum Rāma'nın kulağına gider. Bunun, ülkedeki kadınların ahlakı üzerinde kötü etki yaratacağından korkulmaktadır. Örnek bir kral olan Rāma buna çok üzülür. Halkına karşı sorumluluk duymaktadır. Kardeři Lakshmaᅇa'dan Sītā'yı alıp ormana götürmesini ister. Çok üzgün olan Lakshmaᅇa, Sītā'yı arabasına bindirerek, onu Ganj nehri kıyısına götürür ve orada ona, halkın şüpheleri yüzünden Rāma'nın kendisini istemediğini bildirir. Büyük keder içinde olan Sītā, kaderine razı olur ve Rāma'ya sadece dostça selamlarını gönderir. Çok geçmeden bazı çileci çocukları, ağlamakta olan Sītā'yı ormanda bularak, onu ermiş Valmīki'nin çile yerine götürürler. Valmīki onu, çile yerindeki kadınlara teslim eder. Bir süre sonra Sātā, bu çile yerinde, ikiz kardeşler olan Kuşa ve Lava'yı doğurur.²

Aradan yıllar geçer. Çocuklar büyür ve Valmīki'nin müritleri ve ozanları olurlar. Bu sırada Rāma, büyük bir at kurbanı töreni düzenler. Bu törene Valmīki ve müritleri de katılır. Ermiş bu törende iki gence, kendisi tarafından yazılan Rāmāyaᅇa'yı ezberden okutturur. Herkes bu mükemmel eseri kendinden geçerek dinler. Çok geçmeden Rāma, bir lavta eşliğinde eseri ezberden okuyan Kuşa ve

Lava'nın, Sītā'nın oğulları olduğunu anlar. Hemen Valmīki'ye elçiler gönderir ve Sītā'yı törene getirip, saflık yemini ettirmesini ister. Ertesi sabah Valmīki Sītā'yı getirir ve ikna edici sözlerle Rāma'ya, karısının saf ve masum olduğunu ve Kuşa ile Lava'nın da gerçekte Rāma'nın kendi çocukları olduğunu söyler. Bunun üzerine Rāma, Valmīki'nin sözlerinden ikna olursa da, gene de Sītā'nın gelip yemin ederek, kendisini temize çıkarmasını ister. Derken bütün tanrılar cennetten çıkıp gelirler. Ancak Sītā, kederli bakışlarla, ellerini birbirine kavuşturarak der ki: "Toprak Ana beni bağrına bassın ki Rāma'dan başkasını hiç düşünmedim. Toprak Ana beni bağrına bassın ki işimde ve sözümde Rāma'yı bir kez eksik etmedim... Toprak Ana beni bağrına bassın ki Rāma'dan başkasını tanımadım; doğru söylüyorum!" Sītā'nın yemini bittiğinde toprağın üstüne, etrafına yılan demon figürleriyle bezenmiş göksel bir taht çıkar. Toprak Tanrıçası üzerinde oturur durumda ona kollarını açar ve onu kucaklayarak, yerin derinliklerine doğru gider. Rāma, Toprak Ana'ya, Sītā'yı geri vermesi için çok yalvarır ancak boşunadır... Tanrı Brahma ortaya çıkarak, ancak cennette birbirlerine kavuşabileceklerini söyler. Bunun üzerine Rāma, tacını ve tahtını çocukları Kuşa ve Lava'ya bırakarak, cennete gider. Orada yeniden Vishņu haline gelir...

(Görsel Malzemeler)